

"Senyora alcaldessa, tingui en compte els sentiments de les persones"

Dv, 19/02/2016 per Catalunya Religió

Carta oberta a l'alcalde de Barcelona de Josep M. Carbonell, Jordi López Camps, Eugeni Gay, Núria Gispert, Eduard Ibáñez, David Jou, Margarita Mauri, Carlos Losada, Josep Miró i Ardèvol, Núria Sastre, Francesc Torralba, Eudald Vendrell

És amb sentiment de tristesa que ens adrecem a vostè, senyora **Colau**, en la seva qualitat d'alcalde de Barcelona, i ho fem en la nostra condició de cristians.

En l'acte solemne de lliurament dels premis Ciutat de Barcelona, que enguany es van concedir aquest mateix dilluns al saló del Consell de Cent, es van llegir uns versos que, amb el títol de Mare nostra, parodiaven el pater noster, l'oració central dels cristians que Jesús mateix, el Crist, ens va ensenyar i que és el més preuat llegat amb el qual ens adrecem al Pare de la Creació tots els cristians dels cinc continents. Han estat moltes les manifestacions orals i escrites que s'han sentit des d'aquell moment. No volem entrar en la polèmica i respectem totes les opinions. Afortunadament, la llibertat d'expressió avui és un dret inalienable de tots, però aquest dret s'ha de conjugar amb tots els drets de caràcter fonamental que tenim reconeguts i protegits en el nostre ordenament jurídic; tota llibertat troba el seu límit en la invasió de l'àmbit de la llibertat dels altres, i tot dret és reconegut en relació als altres drets. Aquestes són les regles de la convivència i aquesta és la funció social del dret al qual han arribat sortosament els drets fonamentals com a columna vertebral dels ordenaments jurídics.

Per nosaltres, els cristians, el Pare Nostre ens acompanya i ens fa meditar el missatge central del cristianisme, que és l'amor de Déu als homes, la solidaritat de tots els cristians amb la humanitat sencera sense exclusions i el deure moral de perdonar i també de demanar perdó, tot pregant l'ajuda de Déu perquè així sigui. Avui l'adscripció a la fe no és cap obligació ni cap privilegi. A les presons, als camps de refugiats, en l'èxode, en la guerra, en la tortura i en el martiri, milers d'homes, dones i criatures, els cristians, imploren a Déu mitjançant el pater noster. Només cal veure les persecucions dels més febles, cristians i també no cristians, en el món d'avui per saber el dolor, la misèria i la trista realitat de la immensa majoria dels éssers humans.

La seva sensibilitat individual se'ns fa impossible de mesurar, però el seu patiment no és mesurable, perquè és del tot patent, manifest i insultant. Doncs bé, senyora alcaldessa, li preguem que d'ara endavant tingui en compte els sentiments de les persones que conformen la societat de la qual vostè és la primera responsable en la seva administració.